

Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas [nl](#) versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējies.

nīderlandiešu

Jau ir pieejami tulkojumi šādās valodās: [en](#)

Swipe to change

Laulības šķiršana un laulāto atšķiršana

Nīderlande

1 Kādi ir priekšnoteikumi, lai laulība varētu tikt šķirta?

Pieteikumu par laulības šķiršanu var iesniegt viens no laulātajiem (vienpusējs pieteikums) vai abi laulātie (kopīgs pieteikums). Procedūra ir vienāda (sk. atbildi uz 11. jautājumu).

Jebkurā gadījuma puses procesā jāpārstāv juristam. Laulības šķiršanas pieteikumu izskata rajona tiesa (*rechtbank*) atbilstoši pieteikuma iesniedzēja vai viena pieteikuma iesniedzēja dzīvesvietai. Laulības šķiršanas pieteikumu var iesniegt jebkurā laikā pēc laulības noslēgšanas; nav prasības, ka pusēm būtu bijis jāstāvē laulībā noteiktu laiku. Laulības šķiršana stājas spēkā, kad tiesas rīkojums tiek reģistrēts dzimšanas, laulību un miršanas reģistrā (*burgerlijke stand*). Laulības šķiršanu var reģistrēt reģistrā tikai tad, kad rīkojumu vairs nevar pārsūdzēt (kad tas kļūst par *res judicata*). Laulības šķiršana jāreģistrē reģistrā sešu mēnešu laikā pēc tam, kad rīkojums kļuvis par *res judicata*, citādi rīkojums zaudē spēku; šajā gadījumā laulības šķiršanu vairs nevar reģistrēt reģistrā. Ja laulības notikušas ārvalstī un ārvalsts laulības apliecība nav tikusi iesniegta Nīderlandes reģistrā, Nīderlandes rīkojums jāreģistrē Hāgas pašvaldības īpašajā dzimšanas, laulību un miršanas reģistrā.

2 Kādos gadījumos laulība var tikt šķirta?

Atbilstīgi Nīderlandes tiesībām vienīgais laulības šķiršanas pamats ir neatgriezeniska laulības iziršana. Laulība ir neatgriezeniski izirusi, ja laulātie kopdzīvi viens ar otru atzīst par neciešamu un nav izredžu, ka tiks atjaunotas pienācīgas laulāto attiecības. Ja pieteikumu iesniedz tikai viens laulātais, pieteikuma iesniedzējam jāpamato, ka laulība ir neatgriezeniski izirusi, un, ja otrs laulātais to noliedz, pieteikuma iesniedzējam ir jāiesniedz pierādījumi. Tiesa izlemj, vai laulība ir neatgriezeniski izirusi. Kopīga pieteikuma gadījumā rīkojums par laulības šķiršanu tiks izdots, pamatojoties uz to, ka abi laulātie uzskata, ka viņu laulība ir neatgriezeniski izirusi.

3 Kādas ir laulības šķiršanas tiesiskās sekas attiecībā uz:

3.1 laulāto personiskajām attiecībām (piemēram, attiecībā uz uzvārdu)?

Laulības šķiršanai var būt sekas attiecībā uz bijušā laulātā uzvārda izmantošanu. Tiklīdz laulības šķiršana ir kļuvusi galīga, šķirtā persona var stāties jaunā laulībā vai noslēgt reģistrētas partnerattiecības.

3.2 laulāto mantas sadales jautājumiem?

Likumiskais regulējums (kopīpašums attiecībā uz visu īpašumu)

Nīderlandē ir diezgan neparasts regulējums attiecībā uz ienākumu un īpašuma traktēšanu laulības laikā. Parastais regulējums, kas noteikts likumā, ir kopīpašums attiecībā uz visu īpašumu (*algheele gemeenschap van goederen*). Principā, viss īpašums, ko katrs laulātais ieguvis pirms laulībām vai laulības laikā, veido daļu no kopīpašuma. Abu laulāto aktīvi tiek apvienoti. Principā, arī visi parādi, kas radušies pirms laulībām vai laulības laikā, ir kopīgas saistības neatkarīgi no tā, kuram no laulātajiem izveidojies parāds. Kreditors var piedzīt parādu no laulāto kopīpašuma. Īpašums vairs nav kopīpašums līdz ar laulības šķiršanu, t. i., kad rīkojums par laulības šķiršanu tiek reģistrēts dzimšanas, laulību un miršanas reģistrā. Laulāto aktīvi vairs nav apvienoti, un kopīpašums ir jāsadala. Ir jānosaka, kas katram laulātajam pienākas no kopīpašuma. Vispārīgais noteikums ir, ka katram laulātajam pienākas puse. Laulātie var atkāpties no šā noteikuma un paredzēt citu vienošanos laulības šķiršanas izlīgumā (*echtscheidingsconvenant*) vai sadales laikā (*verdeling*).

Pirmslaulības un pēc laulības līgumi

Laulātie var izvēlēties citu regulējumu, kas nav parastais likumā paredzētais regulējums, ja viņi noslēdz pirmslaulības vai (reti) pēc laulības līgumu. Šajos līgumos var arī paredzēt noteikumus par īpašuma sadali laulības šķiršanas gadījumā.

3.3 nepilngadīgajiem bērniem?

Aizgādība

Pēc laulības šķiršanas abiem vecākiem joprojām ir kopīga aizgādība pār bērniem, tāpat kā viņu laulības laikā. Tikai izņēmuma gadījumos tiesai var lūgt piešķirt aizgādību tikai vienam vecākam. Pieteikumu par aizgādības piešķiršanu tikai vienam vecākam var iesniegt katrs no vecākiem vai abi vecāki.

Vecākam, kam nav piešķirta aizgādība, ir saskarsmes tiesības ar bērnu. Katrs vecāks vai abi vecāki var iesniegt tiesai pieteikumu par noteikumu pieņemšanu attiecībā uz saskarsmes tiesībām.

Bērna uzturēšanas izdevumi

Ja vecāki turpina kopīgu aizgādību pēc laulības šķiršanas, ir paredzēts, ka viņiem būtu jāvienojas, kā dalāms viņu bērnu audzināšanas finansiālais slogs. Viņi var arī iesniegt tiesai pieteikumu par viņu norunas reģistrēšanu. Ja viņi nespēj panākt vienošanos, tiesa var noteikt maksājamo uzturēšanas izdevumu summu. Ja aizgādība piešķirta tikai vienam no vecākiem, viņš var iesniegt tiesai pieteikumu, lai noteiktu, cik liels ieguldījums otram vecākam būtu jādod attiecībā uz bērnu ikdienas dzīvošanas izmaksām. Kopumā tiek sagaidīts, ka vecāki paši organizēs maksājumus. Sīkāka informācija par šo jautājumu atrodama Uzturēšanas izdevumu piedziņas valsts aģentūras (*Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen*) interneta vietnē (<http://www.lbio.nl/>).

3.4 pienākumu maksāt uzturēšanas izdevumus (uzturēt) bijušam laulātajam?

Laulāto pienākums vienam otru uzturēt turpinās pēc laulības izbeigšanas. Ja bijušā laulātā ienākumi nav pietiekami, lai segtu viņa dzīvošanas izmaksas, un ja pamatoti nevar gaidīt, ka viņam būs atbilstoša līmeņa ienākumi, viņš var lūgt tiesai izdot rīkojumu, ka otram bijušajam laulātajam jāmaksā viņam uzturēšanas izdevumus dzīvošanas izmaksu segšanai. Tiesa var paredzēt rīkojumā par laulības šķiršanu vai secīgā rīkojumā. Aprēķinot uzturēšanas izdevumus, tiesa ņem vērā maksājumu saņemošā laulātā vajadzības un otra laulātā līdzekļus. Var ņemt vērā arī nefinanšu faktoros, piemēram, laulības ilgumu vai laulāto kopdzīves ilgumu. Ja tiesa nenosaka termiņu, cik ilgi maksājami uzturēšanas izdevumi, pienākums maksāt uzturēšanas izdevumus beidzas pēc 12 gadiem. Ja laulātais, kas pieprasa uzturēšanas izdevumus, saskaras ar īpašām finansiālām grūtībām, viņš var lūgt tiesu pagarināt šo periodu. Principā, ja laulība bijusi īsa (mazāk par pieciem gadiem) un tajā nav dzimuši bērni, uzturēšanas izdevumu maksāšanas periods nedrīkst pārsniegt pašas laulības ilgumu. Ja laulātie vai bijušie laulātie ir vienojušies par uzturēšanas izdevumiem, viņi var reģistrēt vienošanos laulības šķiršanas izlīgumā.

4 Kādā ir nozīme jēdzienam "laulāto atšķiršana"?

Laulāto atšķiršana (*scheiding van tafel en bed*) ir juridisks līdzeklis, ar kura palīdzību laulātie pārtrauc kopdzīvi viens ar otru, bet faktiski neizbeidz starp viņiem noslēgto laulību. Laulāto atšķiršana interesē laulātos, kas vēlas šķirtību un šādas rīcības juridisko seku risinājumu, bet vēlas atrasties laulībā, iespējams, reliģisku vai finansiālu iemeslu dēļ. Laulāto atšķiršana atstāj laulāto samierināšanas iespēju, taču tā var būt arī solis ceļā uz laulības izbeigšanu. Laulāto atšķiršana stājas spēkā, kad tiesas rīkojums tiek reģistrēts laulāto mantisko attiecību reģistrā. Tāpat kā laulības šķiršanas gadījumā, tas jāizdara sešu mēnešu laikā.

5 Kādi ir priekšnoteikumi laulāto atšķiršanai?

Vienīgais pamats laulāto atšķiršanai ir neatgriezeniska laulības iziršana.

6 Kādas ir laulāto atšķiršanas tiesiskās sekas?

Laulāto atšķiršanas sekas attiecībā uz laulāto mantiskajām attiecībām, bērna aizgādību (saskarsmes tiesībām), uzturlīdzekļu maksājumiem un pensijām ir tādas pašas kā laulības šķiršanas gadījumā. Laulība turpina pastāvēt. Likums paredz, ka laulātie, kas ir atšķirti, nemanto viens otra īpašumu nāves gadījumā. Ja pēc laulāto atšķiršanas laulātie nolemj, ka viņi vēlas iet šķirtus ceļus, viņi joprojām var iesniegt laulības šķiršanas pieteikumu. Atšķirti laulātie var dzīvot ar jaunu partneri un veidot jaunu dzīvi, taču viņi nevar stāties jaunā laulībā vai noslēgt reģistrētas partnerattiecības.

Ja pēc laulāto atšķiršanas tiek iesniegts vienpusējs laulības šķiršanas pieteikums, ir piemērojami atsevišķi ierobežojumi. Vienpusējiem pieteikumiem ir piemērojams trīs gadu nogaidīšanas periods. Atsevišķos gadījumos tiesa var samazināt šo periodu līdz vienam gadam. Trīs gadu periods sākas ar dienu, kad laulāto atšķiršana tiek reģistrēta reģistrā. Ja pēc laulāto atšķiršanas ir iesniegts kopīgs laulības šķiršanas pieteikums, nogaidīšanas perioda nav. Laulības izbeigšana stājas spēkā, kad rīkojums tiek reģistrēts dzimšanas, laulību un miršanas reģistrā.

7 Kāda ir praktiskā nozīme jēdzienam "laulības atzīšanas par spēkā neesošu"?

Laulību var atzīt par neesošu tikai ar tiesas rīkojumu. Laulības atzīšanas par neesošu process sākas ar pieteikuma iesniegšanu. Tāpēc pušu noslēgtā laulība nekad nav automātiski spēkā neesoša— laulība paliek spēkā, līdz tā tiek atzīta par neesošu. Likumā noteikts, kas ir pamats laulības atzīšanai par neesošu un kas var iesniegt pieteikumu.

8 Kādos gadījumos laulība var tikt atzīta par spēkā neesošu?

Likumā paredzēti šādi pamati, lai varētu iesniegt pieteikumu par laulības atzīšanu par neesošu: puses ir stājušās laulībā, neraugoties uz to, ka pastāv šķēršļi laulības noslēgšanai (minimālā vecuma sasniegšanas prasība, nav piekrišanas nepilngadīgā laulībā, bigāmija, aizliegta radniecības pakāpe); spaidi vai kļūda;

fiktīva laulība;

viena laulātā garīgi traucējumi;

reģistratora nekompetence vai

nepietiekams skaits liecinieku.

9 Kādas ir laulības neesamības tiesiskās sekas?

Laulības atzīšanai par neesošu ir atpakalējošs spēks, kas piemērojams no laulības noslēgšanas brīža. Tas nozīmē, ka pēc tam, kad tiesa būs atzinusi laulību par neesošu, laulība tiks uzskatīta par tādu, kas nekad nav pastāvējusi. Atsevišķos gadījumos tiks izdarīts izņēmums, un tajā gadījumā laulības atzīšanai par neesošu būs tādas pašas sekas kā laulības šķiršanai. Piemēram, bērni, kas dzimuši par neesošu atzītā laulībā, joprojām ir abu vecāku radinieki. Vēl viens izņēmums saistīts ar laulāto, kurš par neesošu atzītājā laulībā devies labticībā, t. i., laulāto, kurš neapzinājās, ka laulībai ir trūkumi. Sk. arī nosacījumus par laulības atzīšanu par neesošu, kas minēti atbildē uz 8. jautājumu. Labticīgais laulātais, piemēram, var prasīt, lai otrs laulātais maksā uzturlīdzekļus.

10 Vai pastāv alternatīvas ārpustiesas iespējas, kad, nevēroties tiesā, var tikt atrisināti laulības šķiršanas jautājumi?

Nīderlandē laulības šķiršanas lietās ir pieņemts izmantot mediāciju. Ar mediatora un, ja nepieciešams, laulāto juristu palīdzību laulātie var censties panākt vienošanos par laulības šķiršanu un tās sekām. Šīs vienošanās tiek atrunātas laulības šķiršanas izlīgumā (*echtscheidingsconvenant*), kas ir rakstisks dokuments. Izlīgums var aptvert tādus jautājumus kā īpašuma sadale, pienākums maksāt uzturlīdzekļus laulātajam un vecāku veiktas aprūpes plānu. Tiesa mediācijas procesā sastādīto izlīgumu var iestrādāt savā rīkojumā.

Ģimenes tiesību juristu un laulības šķiršanas mediatoru asociācijas (*Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsbemiddelaars*) biedri specializējas tādās jomās kā laulības šķiršana un uzturlīdzekļu maksājumi. Viņi arī specializējas laulības šķiršanas mediācijā un visā, kas ar to saistīts. Sīkāka informācija atrodama vietnē: <http://www.vas-scheidingsbemiddeling.nl/>.

11 Kur lai es iesniedzu pieteikumu (sūdzību) par laulības šķiršanu/laulāto atšķiršanu/laulības atzīšanu par spēkā neesošu? Kādas ir nepieciešamās formalitātes un kādus dokumentus ir nepieciešams pievienot pieteikumam?

Pieteikums

Laulības šķiršanas process vienmēr sākas ar pieteikumu tiesai (*verzoekschrift*). Šajā pieteikumā jānorāda laulāto uzvārds, vārdi un domicils vai dzīvesvieta. Ja laulības šķiršana skar nepilngadīgus bērnus, tā pati informācija norādāma arī par šādiem bērniem. Pieteikuma iesniedzējs var prasīt arī papildu tiesību aizsardzības līdzekli (*nevenvoorzieningen*). Šis pieteikums ir saistīts ar laulības šķiršanu. Tiesa var piešķirt papildu tiesību aizsardzības līdzekli cita starpā par:

aizgādību un saskarsmes tiesībām attiecībā uz nepilngadīgiem bērniem;

bērna vai laulātā uzturlīdzekļiem;

laulāto īpašuma sadali vai pirmšlaulības vai pēclaulības līgumā paredzētā mantisko attiecību regulējuma īstenošanu;

laulāto mājokļa izmantošanu un

pensiju izlīdzināšanu.

Pieteikuma iesniedzēja juristam (*advocaat*) jāiesniedz pieteikums rajonā tiesā (*rechtbank*). Ja pieteikuma iesniedzējs dzīvo Nīderlandē, pieteikumu var iesniegt tiesā rajonā, kurā dzīvo pieteikuma iesniedzējs. Ja pieteikuma iesniedzējs nedzīvo Nīderlandē, bet otrs laulātais dzīvo Nīderlandē, pieteikums jānosūta tiesai rajonā, kur dzīvo otrs laulātais. Ja abi laulātie dzīvo ārpus Nīderlandes, pieteikums iesniedzams Hāgas Rajona tiesā.

Kādi dokumenti jāiesniedz?

Oriģināli izraksti (kas izsniegti pēdējo trīs mēnešu laikā) no iedzīvotāju reģistra par abiem laulātajiem, norādot valstspiederību, civilstāvokli un, ja laulātie nav Nīderlandes valstspiederīgie, ierašanās Nīderlandē datumu; ja viens laulātais ir Nīderlandes valstspiederīgais, bet otrs nav, jānorāda datums, no kura viņš sācis pastāvīgi uzturēties Nīderlandē.

Oriģinālie izraksti no dzimšanas reģistra (kas izsniegti pēdējo trīs mēnešu laikā) par nepilngadīgiem bērniem.

Oriģināls izraksts no laulību reģistra (ko var saņemt laulību vietas pilsētas domē un kam jābūt izsniegtam pēdējo trīs mēnešu laikā); ja laulības notikušas ārvalstīs, pietiek ar oriģinālo laulības apliecību vai senāku izrakstu.

Ja ir iesaistīti nepilngadīgi bērni – vecāku īstenotas aprūpes plāns; vecāku īstenotas aprūpes plānā norāda vienošanās, kas panāktas starp vecākiem attiecībā uz viņu bērniem, un tajā var paredzēt bērnu ikdienas aprūpi, viņu izglītību, sporta nodarbību apmeklēšanu, medicīnisko aprūpi, norunas par īpašām dienām, tādām kā brīvdienas un valsts svētku dienas, finanšu jautājumus un praktiskas vienošanās (bērnu aizvešana un atvešana).

12 Vai es varu saņemt juridisko palīdzību, lai segtu ar tiesvedības procesu saistītos izdevumus?

Ja procesa dalībnieks nespēj segt jurista vai mediatora izmaksas vai pilnās izmaksas, viņš var būt tiesīgs saņemt juridisku palīdzību, ievērojot atsevišķus nosacījumus. Juridiskās palīdzības padome (*Raad voor de rechtsbijstand*) sniedz juridisku palīdzību, tikai izmantojot Padomē reģistrētus mediatorus. Sīkāku informāciju par atbilstības nosacījumiem skatīt vietnē <http://www.rvr.org/>.

Tiesības saņemt juridisku palīdzību attiecas arī uz pārobežu strīdiem, ja pieteikuma iesniedzējs dzīvo ārpus Nīderlandes, bet ES teritorijā. To reglamentē Eiropas Direktīva par juridisku palīdzību pārobežu strīdos (OV L 26, 31.1.2003.). Pieprasījumu par juridiskās palīdzības sniegšanu var iesniegt Juridiskās palīdzības padomei Hāgā, izmantojot standarta veidlapu, kas izveidota atbilstīgi direktīvai un ir identiska visās dalībvalstīs. Ja nepieciešams, Juridiskās palīdzības padome var palīdzēt pieteikuma iesniedzējiem izvēlēties juristu. Sīkāku informāciju skatīt vietnē: <http://www.rvr.org/>.

Atsevišķos gadījumos, ja pastāv nolīgums, procesa dalībnieks, kas dzīvo ārpus ES, var saņemt juridisku palīdzību Nīderlandē. Šajā saistībā nozīmīgi ir šādi nolīgumi: Hāgas Konvencija civilprocesa jautājumos (1954), Eiropas Līgums par juridiskās palīdzības pieprasījumu nosūtīšanu (1977) un Hāgas Konvencija par tiesu starptautisko pieejamību (1980). Šie nolīgumi ietver noteikumu, kas būtībā paredz, ka līgumslēdzēju valstu valstspiederīgie ir tiesīgi saņemt juridisku palīdzību visās citās līgumslēdzējās valstīs ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šo citu valstu valstspiederīgie. Ja šādas lietas tiek uzsāktas Nīderlandē, ir jāpieprasa deklarācija par pietiekamu līdzekļu trūkumu (*verklaring van onvermogen*) no kompetentās iestādes procesa dalībnieka pastāvīgajā dzīvesvietā. Šī iestāde nosūtīs juridiskās palīdzības pieteikumu un deklarāciju par pietiekamu līdzekļu trūkumu kompetentajai iestādei valstī, kurā jāpiešķir juridiskā palīdzība. Tās valsts kompetentā iestāde, kurā jāpiešķir juridiskā palīdzība, izvērtēs, vai procesa dalībniekam ir tiesības saņemt juridisku palīdzību.

13 Vai nolēmumu saistībā ar laulības šķiršanu/laulāto atšķiršanu/laulības atzīšanu par spēkā neesošu ir iespējams pārsūdzēt?

Jā, pārsūdzību var iesniegt apelācijas tiesas (*gerechtshof*) kancelejā trīs mēnešu laikā pēc laulības šķiršanas rīkojuma datuma. Parasti apelācijas tiesas nolēmumu var apstrīdēt Augstākajā tiesā (*Hoge Raad der Nederlanden*), pamatojoties uz tiesību normu nepareizu piemērošanu. Arī šajos procesos procesa dalībniekiem nepieciešami juridiskie pārstāvji.

14 Kas man jā dara, lai citā dalībvalstī pieņemtu nolēmumu par laulības šķiršanu/laulāto atšķiršanu/laulības neesamību varētu atzīt šajā dalībvalstī?

2005. gada 1. martā ES dalībvalstīs stājās spēkā tā sauktā „Briseles IIa regula” (jeb „Briseles IIa regula”); tās pilnais nosaukums ir Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 **par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību** un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu. Briseles IIa regula attiecas uz laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu un laulības atzīšanu par neesošu. Nīderlandē atbilstīgi regulas noteikumiem citās dalībvalstīs (izņemot Dāniju) izdoti rīkojumi par laulības šķiršanu tiek atzīti bez īpašas procedūras piemērošanas (21. panta 1. daļa). Līdzīgi, nav nepieciešama īpaša procedūra, lai aktualizētu civiltāvokļa aktus, piemēram, ja uz laulības apliecības ir jāizdara atzīme par laulības šķiršanu. Jebkura ieinteresēta puse var uzsākt tiesas procesu, lai noteiktu, vai ir atzīstams citā valstī izdots rīkojums par laulības šķiršanu. Briseles IIa regula paredz vairākus pamatus, lai atteiktu laulības šķiršanas atzīšanu. Piemēram, laulības šķiršanas atzīšana nedrīkst būt pretrunā ar sabiedrisko kārtību. Tiks ņemts vērā arī tas, vai atbildētājs (puse, kas nav laulības šķiršanas pieteikuma iesniedzējs), bija pienācīgi informēts par procesu. Taču pašu spriedumu nevar pārskatīt. Atbilstīgi Briseles IIa regulai sprieduma izcelsmes dalībvalsts tiesai pēc jebkuras ieinteresētās puses pieprasījuma jāizdod apliecība saistībā ar minēto spriedumu (izmantojot standarta veidlapu). Šī apliecība ietver informāciju par sprieduma izcelsmes valsti, informāciju par pusēm, ziņas, vai spriedums pieņemts, pusēm neierodoties tiesā, informāciju par sprieduma veidu, piemēram, laulības šķiršana vai laulāto atšķiršana, sprieduma datumu un tiesu, kas pieņēmusi spriedumu.

15 Kurā tiesā man jāvēršas, lai celtu iebildumus pret citā dalībvalstī pieņemta sprieduma par laulības šķiršanu/laulāto atšķiršanu/laulības spēkā neesamības atzīšanu? Kāda ir procesuālā kārtība šajos gadījumos?

Ja Nīderlandē ieinteresētā puse vēlas iebilst pret ārvalstu rīkojuma par laulības šķiršanu atzīšanu, tā var iesniegt pieteikumu par neatzīšanu pagaidu noregulējuma tiesnesim (*voorzieningenrechter*) tā rajona tiesā, kur atrodas personas pastāvīgā dzīvesvieta.

16 Kuru likumu tiesa piemēro laulības šķiršanas tiesvedības procesā, ja laulātie nedzīvo šajā dalībvalstī vai viņiem ir dažādu valstu pilsonības?

2012. gada 1. janvārī stājās spēkā Nīderlandes Civilkodeksa (*Burgerlijk Wetboek*) 10. grāmata. Civilkodeksa 10. grāmata ietver noteikumus par tiesību normu kolīziju, kas nosaka piemērojamas tiesības.

Pamatnoteikums ir, ka tiesas vienmēr piemēros Nīderlandes laulības šķiršanas tiesības neatkarīgi no laulāto valstspiederības un pastāvīgās dzīvesvietas. Ja, piemēram, Nīderlandē laulības šķiršanas pieteikumu iesniedz laulāts pāris, kur abi laulātie ir Beļģijas valstspiederīgie, kas dzīvo Nīderlandē, automātiski tiks piemērotas Nīderlandes laulības šķiršanas tiesības. Vienīgais gadījums, kad tā nebūs, ir tad, ja laulātie paši izvēlas tiesības, kas piemērojamas laulības šķiršanai. Laulātie var īpaši izvēlēties, ka laulības šķiršanas procesam tiek piemērotas viņu kopīgās valsts tiesības, nevis Nīderlandes tiesības. Tādējādi beļģu pāris var izvēlēties piemērot Beļģijas laulības šķiršanas tiesības.

Šī lapa ir daļa no tīmekļvietnes [Tava Eiropa](#).

Mēs labprāt uzzinātu jūsu [atsauksmes](#) par sniegtās informācijas lietderību.

This webpage is part of an EU quality network

Lapa atjaunināta: 22/11/2021

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.